

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 28 października 2021 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2014/65/UE – Rynki instrumentów finansowych – Rozporządzenie delegowane (UE) 2017/565 – Firmy inwestycyjne – Artykuł 56 – Ocena adekwatności i powiązane obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów – Artykuł 72 – Przechowywanie danych – Zasady przechowywania – Informacje dotyczące kategoryzacji klientów – Informacje o kosztach i opłatach związanych z usługami inwestycyjnymi

W sprawie C-95/20

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Administrativen sad Varna (sąd administracyjny w Warnie, Bułgaria) postanowieniem z dnia 11 lutego 2020 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 25 lutego 2020 r., w postępowaniu:

„Varchev Finans” EOOD

przeciwko

Komisja za finansov nadzor,

przy udziale:

Okrazhna prokuratura – Varna,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: K. Jürimäe, prezes trzeciej izby, pełniąca obowiązki prezesa dziewiątej izby, S. Rodin (sprawozdawca) i N. Piçarra, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Richard de la Tour,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu „Varchev Finans” EOOD – M. Valchanova, advokat,

* Język postępowania: bułgarski.

- w imieniu Komisja za finansov nadzor – B. Gercheva, L. Valchovska i M. Vasileva,
- w imieniu rządu niemieckiego – J. Möller i R. Kanitz, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej – początkowo Y. Marinova, J. Rius oraz T. Scharf, a następnie Y. Marinova i T. Scharf, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz.U. 2017, L 87, s. 1) w związku z załącznikiem I do owego rozporządzenia delegowanego.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy „Varchev Finans” EOOD a Komisja za finansov nadzor (komisją nadzoru finansowego, Bułgaria, zwaną dalej „KFN”) w przedmiocie kar pieniężnych nałożonych na tę spółkę za naruszenie obowiązku prowadzenia rejestrów dotyczących kategoryzacji klientów i przekazywania im informacji o kosztach i opłatach związanych z usługami inwestycyjnymi.

Ramy prawne

Prawo Unii

Dyrektywa 2014/65

- 3 Artykuł 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. 2014, L 173, s. 349), zatytułowany „Wymogi organizacyjne”, stanowi w ust. 6:

„Firma inwestycyjna zapewnia, aby rejestracją objęte było prowadzenie wszystkich usług, działalności i transakcji zawieranych przez tę firmę umożliwiające właściwemu organowi wypełnianie zadań w zakresie nadzoru i działań w zakresie egzekwowania prawa na podstawie niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 600/2014 [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 84)], dyrektywy 2014/57/UE [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku) (Dz.U. 2014, L 173, s. 179)] i rozporządzenia (UE) nr 596/2014 [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. 2014, L 173, s. 1)], a w szczególności

gwarantujące, że firma inwestycyjna wypełniła wszystkie obowiązki, w tym obowiązki w odniesieniu do klientów lub potencjalnych klientów, oraz w odniesieniu do integralności rynku”.

- 4 Artykuł 25 dyrektywy 2014/65, zatytułowany „Ocena odpowiedniości i adekwatności instrumentów oraz sprawozdawczość wobec klientów”, przewiduje w ust. 2, 3, 5 i 8:

„2. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, firma inwestycyjna uzyskuje niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia klientów lub potencjalnych klientów w dziedzinie inwestycji odpowiedniej do określonego rodzaju produktu czy usługi, jego sytuacji finansowej, w tym jego zdolności ponoszenia strat, oraz jego celów inwestycyjnych, w tym jego tolerancji ryzyka, tak aby firma inwestycyjna mogła rekomendować klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie dla niego i odpowiadające jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat usługi inwestycyjne i instrumenty finansowe.

Państwa członkowskie zapewniają, aby – gdy firma inwestycyjna świadczy usługi doradztwa inwestycyjnego, rekomendując pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11 – cały pakiet był odpowiedni dla klienta.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne inne niż te, o których mowa w ust. 2, zwracały się do klienta lub potencjalnego klienta z prośbą o przekazanie informacji dotyczących jego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji, odpowiedniej do określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, tak aby firma inwestycyjna mogła dokonać oceny, czy przewidziana usługa inwestycyjna lub produkt są odpowiednie dla klienta. W przypadku gdy przewiduje się pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 11, w ocenie rozważa się, czy cały pakiet jest odpowiedni.

W przypadku gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie akapitu pierwszego firma inwestycyjna uważa, że produkt lub usługa nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, firma inwestycyjna ostrzega klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to należy przekazywać w ujednoliconym formacie.

W przypadkach gdy klient lub potencjalny klient podejmuje decyzje o nieprzekazywaniu informacji określonych na podstawie akapitu pierwszego lub jeżeli przedstawia niewystarczające informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia, przedsiębiorstwo inwestycyjne ostrzega klienta lub potencjalnego klienta, że taka decyzja uniemożliwia przedsiębiorstwu ustalenie, czy przewidziana usługa lub produkt są dla niego odpowiednie. Ostrzeżenie to należy przekazywać w ujednoliconym formacie.

[...]

5. Firma inwestycyjna tworzy rejestr, który obejmuje dokument lub dokumenty uzgodnione między firmą inwestycyjną a klientem określające prawa i obowiązki stron, a także pozostałe warunki, na których firma inwestycyjna świadczy usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron kontraktu można ustalić przez odniesienie do innego rodzaju dokumentów lub tekstów prawnych.

[...]

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne przestrzegały określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu zasad w zakresie świadczenia na rzecz swoich klientów usług inwestycyjnych lub usług

dotatkowych, obejmujące informacje, które należy uzyskać w przypadku dokonywania oceny odpowiedniości lub adekwatności usług i instrumentów finansowych dla ich klientów [...]”.

Rozporządzenie delegowane 2017/565

5 Rozporządzenie delegowane 2017/565 zostało przyjęte w szczególności na podstawie art. 25 ust. 8 dyrektywy 2014/65.

6 Motyw 92 owego rozporządzenia delegowanego stanowi:

„Rejestr, który firma inwestycyjna zobowiązana jest prowadzić, powinien być dostosowany do typu prowadzonej przez nią działalności oraz zasięgu świadczonych usług i działalności inwestycyjnej, pod warunkiem że spełnione są obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów, określone w dyrektywie [2014/65], rozporządzeniu [nr 600/2014], rozporządzeniu [nr 596/2014], dyrektywie [2014/57] oraz niniejszym rozporządzeniu, a właściwe organy są w stanie realizować swoje zadania z zakresu nadzoru i podejmować działania w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zarówno ochrony inwestorów, jak również integralności rynku”.

7 Artykuł 50 rozporządzenia 2017/565, zatytułowany „Informacje o kosztach i powiązanych opłatach”, stanowi w ust. 2:

„W przypadku ujawniania klientom ex ante i ex post informacji o kosztach i opłatach firmy inwestycyjne zestawiają zbiorczo:

a) wszystkie koszty i powiązane opłaty naliczane przez firmę inwestycyjną lub inne osoby, w przypadku gdy klient został skierowany do takich innych osób, z tytułu usługi inwestycyjnej (usług inwestycyjnych) lub usług dodatkowych świadczonych na rzecz klienta; oraz

b) wszystkie koszty i powiązane opłaty związane z wystawieniem instrumentów finansowych i zarządzaniem nimi.

[...]”.

8 Artykuł 56 tego rozporządzenia delegowanego, zatytułowany „Ocena adekwatności i powiązane obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów”, stanowi:

„1. Firmy inwestycyjne ustalają, czy dany klient ma doświadczenie i wiedzę konieczne do tego, by zdawać sobie sprawę z ryzyka związanego z oferowanym lub kupowanym produktem lub usługą inwestycyjną przy dokonywaniu oceny, czy usługa inwestycyjna, o której mowa w art. 25 ust. 3 dyrektywy [2014/65], jest adekwatna dla klienta.

Firma inwestycyjna ma prawo zakładać, że klient profesjonalny, w odniesieniu do tych konkretnych usług inwestycyjnych lub transakcji, czy też tych rodzajów transakcji lub produktów, na podstawie których został sklasyfikowany jako klient profesjonalny, ma konieczne doświadczenie i wiedzę, aby zdawać sobie sprawę z istniejącego ryzyka.

2. Firmy inwestycyjne prowadzą rejestry dotyczące dokonanych ocen adekwatności, które obejmują:

a) wynik oceny adekwatności;

- b) ostrzeżenia udzielone klientom w przypadku, gdy usługa inwestycyjna lub zakup produktu zostały ocenione jako potencjalnie nieadekwatne dla klienta, informację, czy klient zwrócił się z wnioskiem o zrealizowanie transakcji mimo ostrzeżenia, oraz, w stosownych przypadkach, informację, czy firma zaakceptowała wniosek klienta o zrealizowanie transakcji;
  - c) ostrzeżenia udzielone klientom, w przypadku gdy klient nie przekazał wystarczających informacji pozwalających firmie na dokonanie oceny adekwatności, informację, czy klient zwrócił się z wnioskiem o zrealizowanie transakcji mimo tego ostrzeżenia oraz, w stosownych przypadkach, informację, czy firma zaakceptowała wniosek klienta o zrealizowanie transakcji”.
- 9 Artykuł 72 wspomnianego rozporządzenia delegowanego, zatytułowany „Przechowywanie danych”, przewiduje:

„1. Zapisy przechowywane są na nośniku, który pozwala na przechowywanie informacji do przyszłego wglądu właściwego organu, oraz w takiej formie i w taki sposób, aby spełnione były następujące warunki:

- a) właściwy organ ma możliwość uzyskania w każdej chwili dostępu do zapisów i odtworzenia każdego istotnego etapu każdej transakcji;
- b) istnieje możliwość łatwego sprawdzenia wszelkich poprawek lub innych zmian, a także odtworzenia zawartości zapisów przed wprowadzeniem do nich poprawek czy zmian;
- c) zapisy nie są przedmiotem innych manipulacji i zmian;
- d) istnieje możliwość przetwarzania przy użyciu środków informatycznych lub innych wydajnych metod w przypadku, gdy łatwe przeprowadzenie analizy danych nie jest możliwe ze względu na ich wielkość i charakter; oraz
- e) rozwiązania firmowe są zgodne z wymogami prowadzenia rejestrów niezależnie od wykorzystanej technologii.

2. Firmy inwestycyjne przechowują co najmniej te informacje, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, w zależności od charakteru swojej działalności.

Lista informacji wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych obowiązków w zakresie prowadzenia rejestrów wynikających z innych aktów prawnych.

3. Firmy inwestycyjne prowadzą także pisemne rejestry dotyczące wszystkich polityk i procedur, które są zobowiązane utrzymywać zgodnie z dyrektywą [2014/65], rozporządzeniem [nr 600/2014], dyrektywą [2014/57] i rozporządzeniem [nr 596/2014], a także zgodnie z ich odpowiednimi środkami wykonawczymi.

Właściwe organy mogą zobowiązać firmy inwestycyjne do prowadzenia dodatkowych rejestrów oprócz rejestrów, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia”.

- 10 Załącznik I do rozporządzenia delegowanego 2017/565, zatytułowany „Prowadzenie rejestrów”, zawiera minimalny wykaz rejestrów, jakie muszą prowadzić firmy inwestycyjne w zależności od charakteru swojej działalności. Zgodnie z tą listą informacje, które należy zarejestrować, obejmują

w szczególności pod tytułem „Ocena klienta”, informacje związane z „[o]cen[ą] odpowiedniości i adekwatności instrumentów”, a w ramach tytułu „Komunikacja z klientami” obejmują „[i]nformacje o kosztach i powiązanych opłatach”.

Prawo bułgarskie

- 11 Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 4 Zakon za pazarite na finansovi instrumenti (ustawy o rynku instrumentów finansowych) (DV nr 15 z dnia 16 lutego 2018 r.), w brzmieniu mającym zastosowanie w postępowaniu głównym, firma inwestycyjna we właściwym czasie, w odpowiedni sposób i przestrzegając wymogów związanych z przedstawieniem wiarygodnej, jasnej i niewprowadzającej w błąd informacji, przedstawia swoim klientom lub potencjalnym klientom informacje o rodzajach kosztów i opłat ponoszonych przez klienta oraz o ich wysokości.
- 12 Zgodnie z art. 290 ust. 9 pkt 16 hipotezą pierwszą tej ustawy w związku z ust. 1 pkt 16 tego artykułu w przypadku naruszenia wymogów przewidzianych w rozporządzeniu Unii Europejskiej na osoby prawne i osoby prowadzące samodzielnie działalność gospodarczą, w braku odmiennego przepisu ustawy, nakłada się karę pieniężną w wysokości od 5000 do 1 000 000 BGN (lewów bułgarskich) (około od 2500 do 510 000 EUR), a w przypadku powtórnego naruszenia – karę pieniężną w wysokości od 10 000 do 2 000 000 BGN (około od 5000 do 1 020 000 EUR).

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 13 Varchev Finans jest firmą inwestycyjną posiadającą licencję wydaną przez KFN, uprawniającą ją do świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej.
- 14 Na podstawie postanowienia wiceprezesa KFN z dnia 20 sierpnia 2018 r. Varchev Finans został poddany kontroli, w ramach której nakazano tej spółce udzielenie dostępu do wszystkich rejestrów, które prowadziła zgodnie z wymogami prawnymi. Stwierdzono, że Varchev Finans nie prowadził ani rejestru zawierającego dane dotyczące oceny odpowiedniego charakteru produktów i usług inwestycyjnych świadczonych na rzecz klientów tej firmy, ani rejestru, który zawiera przekazywane klientom informacje dotyczące kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi.
- 15 W konsekwencji decyzją z dnia 20 maja 2019 r. na Varchev Finans nałożono dwie kary pieniężne za naruszenie, po pierwsze, art. 56 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565 w związku z art. 72 ust. 2 i załącznikiem I do tego rozporządzenia delegowanego, a po drugie, art. 72 ust. 2 w związku z załącznikiem I do wspomnianego rozporządzenia delegowanego.
- 16 Varchev Finans wniósł skargę na tę decyzję do Rayonen sad Varna (sądu rejonowego w Warnie, Bułgaria), który oddalił tę skargę i potwierdził, że Varchev Finans nie prowadził rejestrów z naruszeniem wymogów wynikających z rozporządzenia delegowanego 2017/565.
- 17 Varchev Finans wniósł skargę kasacyjną do Administrativen sad Varna (sądu administracyjnego w Warnie, Bułgaria), sądu odsyłającego, na wyrok Rayonen sad Varna (sądu rejonowego w Warnie), podnosząc w szczególności, że rozporządzenie delegowane 2017/565 zostało błędnie zinterpretowane i zastosowane przez KFN. Zgodnie z wersjami w języku niemieckim, angielskim i francuskim tego rozporządzenia delegowanego Varchev Finans nie miałby obowiązku

prowadzenia rejestrów w znaczeniu formalnym, lecz wyłącznie obowiązek przechowywania „zapisów”, przy czym takie zapisy zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez KFN były dostępne w firmie.

- 18 KFN twierdzi natomiast, że z bułgarskiej wersji językowej przepisów tego rozporządzenia delegowanego wynika, iż skarżąca w postępowaniu głównym powinna prowadzić rejestry w rozumieniu formalnym.
- 19 Sąd odsyłający uważa w świetle tych argumentów oraz po dokonaniu porównania wersji bułgarskiej, niemieckiej, angielskiej i francuskiej odpowiednich wyrażen znajdujących się w art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565, że konieczne jest orzeczenie w trybie prejudycjalnym w celu ustalenia, czy na podstawie tych przepisów wystarczy, by informacje, o których mowa w tych przepisach, były przechowywane w dokumentacji klientów firmy inwestycyjnej, czy też należy je wpisywać regularnie do odrębnych rejestrów.
- 20 W tych okolicznościach Administrativen sad Varna (sąd administracyjny w Warnie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 56 ust. 2 [rozporządzenia delegowanego 2017/565] w związku z art. 72 ust. 2 [i] załącznikiem I [do tego rozporządzenia delegowanego] wymaga, aby:

- firmy inwestycyjne prowadziły (utrzymywały) samodzielny [odrębny] jednolity rejestr (jako informacyjną bazę danych) z wpisami odnoszącymi się do dokonanych ocen odpowiedniości i adekwatności w stosunku do każdego klienta, o treści określonej w art. 25 ust. 2 i 3 dyrektywy [2014/65], a także w art. 50 [rozporządzenia delegowanego 2017/565]?
- [c]zy też wystarczające jest, że powyższe dane znajdują się w posiadaniu firmy inwestycyjnej i są załączone do akt danego klienta zgodnie z art. 25 ust. 5 dyrektywy [2014/65], zaś informacje te są przechowywane w sposób dostępny dla celów przyszłych czynności właściwego organu, w formie i w sposób zapewniający przestrzeganie warunków określonych w art. 72 ust. 1 [wspomnianego] rozporządzenia delegowanego?

2) Czy art. 72 ust. 2 [rozporządzenia delegowanego 2017/565] w związku z załącznikiem I [do tego rozporządzenia delegowanego] wymaga, aby:

- firmy inwestycyjne prowadziły (utrzymywały) samodzielny [odrębny] jednolity rejestr (jako informacyjną bazę danych) z wpisami odnoszącymi się do udzielonych każdemu klientowi informacji o kosztach i powiązanych opłatach, o treści określonej w art. 45 rozporządzenia delegowanego [2017/565], w odniesieniu do wszystkich klientów?
- [c]zy też wystarczające jest, że powyższe dane znajdują się w posiadaniu firmy inwestycyjnej i są załączone do akt danego klienta zgodnie z art. 25 ust. 5 dyrektywy [2014/65], zaś informacje te są przechowywane w sposób dostępny dla celów przyszłych czynności właściwego organu, w formie i w sposób zapewniający przestrzeganie warunków określonych w art. 72 ust. 1 [wspomnianego] rozporządzenia delegowanego?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 21 Poprzez pytania prejudycjalne, które należy ocenić łącznie, sąd odsyłający dąży zasadniczo do ustalenia, czy art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565 w związku z załącznikiem I do tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że firmy inwestycyjne są zobowiązane do przechowywania zapisów dotyczących ocen adekwatności i przydatności produktów lub usług inwestycyjnych dokonanych dla każdego klienta, a także informacji przekazanych każdemu klientowi dotyczących kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi w jednolitych odrębnych rejestrach, w szczególności w postaci informatycznej bazy danych.
- 22 Należy przede wszystkim zauważyć, że nawet przy założeniu, jak podkreśla KFN, iż w bułgarskiej wersji językowej tych przepisów w zakresie, w jakim posłużono się w nich terminem „registri”, są one rozumiane jako odnoszące się do obowiązku prowadzenia rejestrów w znaczeniu formalnym, to jednak, jak zauważyli to zarówno sąd odsyłający, jak i wszystkie strony postępowania głównego, istnieją rozbieżności między poszczególnymi wersjami językowymi wspomnianych przepisów.
- 23 W rzeczywistości bowiem, podczas gdy niektóre wersje językowe art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565, a także jego załącznika I, odnoszą się, podobnie jak wersja bułgarska, do „rejestru”, tak jak np. wersje w języku hiszpańskim („registros”), angielskim („records”), włoskim („registrazioni”), czy portugalskim („registos”), tak inne wersje językowe odnoszą się raczej do „zapisów”, tak jak wersje w językach niemieckim („Aufzeichnungen”) lub francuskim („enregistrements”), przy czym nie można jednoznacznie wywnioskować na tej podstawie, czy wyrażenia te należy rozumieć jako dotyczące rejestrów w sensie formalnym, czy raczej jako zwykłe „zapisy”.
- 24 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sformułowania użytego w jednej z wersji językowych przepisu prawa Unii nie można traktować jako jedynej podstawy jego wykładni lub przyznawać mu w tym zakresie pierwszeństwa względem innych wersji językowych. Przepisy prawa Unii należy bowiem interpretować i stosować w sposób jednolity w świetle wersji sporządzonych we wszystkich językach Unii, zaś w przypadku rozbieżności między tymi wersjami dany przepis należy interpretować z uwzględnieniem ogólnej systematyki i celu uregulowania, którego stanowi on część (wyrok z dnia 25 lipca 2018 r., Teglgård i Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, pkt 37, 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 25 W tym względzie należy zauważyć, że obowiązki w dziedzinie rejestracji, które rozporządzenie delegowane 2017/565 nakłada na firmy inwestycyjne, są wymienione nie tylko w sposób konkretny w niektórych przepisach owego rozporządzenia delegowanego, jak na przykład w odniesieniu do dokonanych ocen odpowiedniego charakteru produktów i usług inwestycyjnych w art. 56 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia delegowanego, lecz również ogólnie w sekcji 8 rozdziału III tego rozporządzenia, dotyczącej „[p]rowadzenia rejestrów”.
- 26 W sekcji tej znajduje się art. 72 rozporządzenia delegowanego 2017/565, który dotyczy „[p]rzechowywania danych”. Stanowi on, po pierwsze, w ust. 1, że owo przechowywanie powinno być dokonywane na nośniku i w sposób spełniający warunki wymienione w lit. a)–e) tego ustępu, w szczególności w sposób umożliwiający właściwemu organowi łatwy dostęp do odnośnych zapisów.

- 27 Po drugie, art. 72 ust. 2 tego rozporządzenia delegowanego przewiduje obowiązek przechowywania przynajmniej danych znajdujących się w wykazie zawartym w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia delegowanego, w tym informacji rozpatrywanych w postępowaniu głównym, dotyczących ocen adekwatności i przydatności produktów i usług inwestycyjnych dokonanych dla każdego klienta oraz informacji przekazanych każdemu klientowi w zakresie kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi.
- 28 Jak wynika z motywu 92 tego rozporządzenia delegowanego, owe wymogi dotyczące rejestrów zmierzają do zagwarantowania tego, że właściwe organy będą w stanie realizować swoje zadania z zakresu nadzoru i podejmować działania kontrolne w celu zapewnienia zarówno ochrony inwestorów, jak i integralności rynku.
- 29 Z ogólnej systematyki i celu przepisów rozporządzenia delegowanego 2017/565 w dziedzinie obowiązków rejestracji wynika zatem, że ma ono na celu ustalić informacje, które powinny być przynajmniej przechowywane przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, ograniczając się w zakresie formy i sposobu przechowywania tych informacji do nałożenia pewnych wymogów, jakie powinno spełniać owo przechowywanie, w szczególności w odniesieniu do łatwego dostępu dla właściwych organów nadzorczych.
- 30 Z powyższego wynika, że w zakresie, w jakim przepisy te odnoszą się w różnych wersjach językowych do „rejestrow”, nie można interpretować tych przepisów w taki sposób, że narzucają one przedsiębiorstwom inwestycyjnym szczególną formę przechowywania odnośnych informacji, jak utworzenie odrębnego jednolitego rejestru w formie komputerowej bazy danych.
- 31 Taka wykładnia pozbawiłaby racji bytu określenia wymogów, jakie musi spełniać przechowywanie danych, zawartego w art. 72 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia delegowanego 2017/565.
- 32 W szczególności z art. 72 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia delegowanego wynika, że rozwiązania firmowe muszą być zgodne z wymogami rejestracyjnymi „niezależnie od wykorzystanej technologii”. Wynika z tego, że wspomniane rozporządzenie delegowane opiera się na pewnej „neutralności technologicznej” w tym znaczeniu, że pozostawia wybór sposobu przechowywania danych firmom inwestycyjnym, pod warunkiem że wybrana metoda odpowiada wszystkim wymogom przewidzianym w art. 72 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2017/565.
- 33 Interpretacja przepisów art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565 oraz załącznika I do tego rozporządzenia, zgodnie z którą użyte w nich sformułowania dotyczą rejestrów w znaczeniu formalnym, a nie zwykłych „zapisów”, nie wynika też z dyrektywy 2014/65, na podstawie której to rozporządzenie delegowane zostało przyjęte.
- 34 W rzeczywistości bowiem ani art. 16 ust. 6 dyrektywy 2014/65, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby każda firma inwestycyjna prowadziła rejestr wszystkich świadczonych usług, całej prowadzonej działalności oraz każdej dokonanej przez nią transakcji w sposób pozwalający właściwemu organowi na wykonywanie jego zadań nadzorczych i kontrolnych, ani art. 25 ust. 5 tej dyrektywy, na podstawie którego firma inwestycyjna powinna utworzyć rejestr, który obejmuje dokument lub dokumenty uzgodnione pomiędzy tą firmą a klientem, w których określone są prawa i obowiązki stron oraz pozostałe warunki, na jakich świadczy ona usługi klientowi, nie przewidują formy technicznej, w jakiej należy przechowywać dane firm inwestycyjnych.

- 35 Z uwagi na powyższe na przedstawione pytania trzeba odpowiedzieć, iż art. 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2017/565 w związku z załącznikiem I do tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że firmy inwestycyjne nie są zobowiązane do przechowywania danych dotyczących ocen adekwatności i przydatności produktów i usług inwestycyjnych dokonanych dla każdego klienta, a także informacji przekazanych każdemu klientowi dotyczących kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi w odrębnych jednolitych rejestrach, w szczególności w postaci informatycznej bazy danych, ponieważ sposób przechowywania tych danych może zostać swobodnie wybrany, pod warunkiem jednak, że spełnione będą wymogi przewidziane w art. 72 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

W przedmiocie kosztów

- 36 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 56 ust. 2 i art. 72 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy w związku z załącznikiem I do tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że firmy inwestycyjne nie są zobowiązane do przechowywania danych dotyczących ocen adekwatności i przydatności produktów i usług inwestycyjnych dokonanych dla każdego klienta, a także informacji przekazanych każdemu klientowi dotyczących kosztów i opłat związanych z usługami inwestycyjnymi w odrębnych jednolitych rejestrach, w szczególności w postaci informatycznej bazy danych, ponieważ sposób przechowywania tych danych może zostać swobodnie wybrany, pod warunkiem jednak, że spełnione będą wymogi przewidziane w art. 72 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

Podpisy